

Sygn. akt II K 994/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Renata Pietras- Paszkowska

Protokolant sekr. sąd. Patrycja Kokot

z oskarżenia prywatnego A. K.

po rozpoznaniu dnia 3 grudnia 2021 r., 23 lutego 2022 r.

sprawy **D. S.**, syna A. i D. z d. K., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w miesiącu styczniu 2019 r., w opinii zamieszczonej w wyszukiwarce internetowej G. oraz na facebooku, pomówił pokrzywdzonego A. K. o to, że jest naciągaczem i oszustem, nie zna się na swojej pracy, co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej oraz którym to działaniem znieważył pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się za pomocą środka masowego komunikowania,

tj. o czyn z art. 212 § 2 i art. 216 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. uniewinnia oskarżonego **D. S.** od popełnienia zarzucanego mu czynu,
2. kosztami postępowania obciąża oskarżyciela prywatnego i z tego tytułu zasądza od niego na rzecz oskarżonego kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy.

Sędzia Renata Pietras- Paszkowska

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 994/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został			

<p>wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. S.	W miesiącu styczniu 2019 r., w opinii zamieszczonej w wyszukiwarce internetowej G. oraz na facebooku, pomówił pokrzywdzonego A. K. o to, że jest naciągaczem i oszustem, nie zna się na swojej pracy, co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej oraz którym to działaniem	

		znieważył pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się za pomocą środka masowego komunikowania, tj. czyn z art. 212 § 2 i art. 216 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżyciel prywatny A. K. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...). W ramach prowadzonej działalności zajmował się wykonywaniem posadzek oraz tynków maszynowych. Dnia 2 września 2017 r. oskarżony D. S. zawarł z oskarżycielem prywatnym umowę, której przedmiotem było wykonanie tynków cementowo- wapiennych, w budynku mieszkalnym oskarżonego, położonym w miejscowości C. II. W dniu 29 września 2017r. miał miejsce odbior końcowy robót budowlanych wykonanych przez oskarżyciela	Częściowo zeznania oskarżyciela prywatnego A. K. zeznania świadka E. S. Częściowo zeznania świadka świadka B. K. zeznania świadka M. K. umowa o roboty budowlane protokół końcowego odbioru robot budowlanych ekspertyza pismo oskarżyciela z dnia 10.01.2018r. wraz z dowodem doręczenia wyjaśnienia oskarżonego	159v-160 146-146v 146v-147v 147v-148 46-52 53-54 55-57 155-156 145v-146	

prywatnego dla oskarżonego. W trakcie odbioru prac stwierdzono usterki prac w zakresie sufitów, które to miały zostać usunięte do dnia 20 października 2017 r. W związku ze stwierdzonymi wadami prac oskarżony wstrzymał zapłatę części należnego oskarżonemu wynagrodzenia – kwotę 1 300 zł., do czasu usunięcia wad. Wady nie zostały przez oskarżyciela prywatnego usunięte w ustalonym terminie. Oskarżony próbował kontaktować się z oskarżycielem prywatnym telefonicznie w sprawie poprawienia przez niego tynków na sufitach, wysyłał do niego w tej sprawie wiadomości SM, które pozostawały bez reakcji. Oskarżyciel prywatny nie odbierał telefonów, oskarżony nie mógł się z nim skontaktować. Oskarżony zwrócił się do uprawnionego kierownika budowy i robót w specjalności konstrukcyjno – budowlanej T. C. o ocenę prac wykonanych przez

<p>oskarżyciela oraz wskazanie sposobu naprawienia wadliwie wykonanych sufitów. W ekspertyzie opatrzonej datą 10.02.2018r. T. C. stwierdził, iż tynki wewnętrzne sufitów zostały wykonane niezgodnie z Polską Normą i wielokrotnie przekraczają dopuszczalne odchylenie, co dyskwalifikuje je z punktu widzenia prawidłowego używania. Oskarżyciel skierował do oskarżonego pismo datowane na dzień 10 stycznia 2018r., w którym zwracał się o ustalenie terminu wykonania prac poprawkowych sufitów; przedmiotowe pismo odebrała żona oskarżonego E. S. w dniu 12.01.2018r. A. K. nie dokonał usunięcia wad wykonanych u oskarżonego prac.</p>			
<p>M. K. nawiązała kontakt z oskarżycielem prywatnym, chcąc zlecić mu wykonanie posadzek w mieszkaniu swojej babci. A. K.</p>	<p>zeznania świadka M. K. wydruki wpisów na portalu F.</p>	<p>147v-148 5-21</p>	

przyjechał do domu babci M. K. i po obejrzeniu zakresu prac podjął się jej wykonania i umówił się na określony termin. A. K. nie pojawił się w umówionym terminie, nie odbierał telefonów. M. K. napisała do niego wiadomość sms z prośbą o kontakt, oskarżyciel nie zareagował. Napisała wówczas, że wystawi mu odpowiednią opinię, jeżeli się z nią nie skontaktuje. Z uwagi na brak reakcji w dniu 11 stycznia 2019r. M. K. zamieściła na portalu społecznościowym F. post o następującej treści: Witam. Chciałam ostrzec przed A. K. który jest właścicielem firmy (...) posadzki i tynki maszynowe. Jest to straszny krętacz który nie wywiązuje się ze swojej pracy którą miał wykonać. Jest nieodpowiedzialny i robi sobie kpiny, nie dotrzymuje umówionych terminów a później nie odbiera telefonów jakby się z nikim nie umawiał. Tylko dużo mówi a mało

<p>robi. Udostępniajcie może w końcu to do niego dotrze że tak się z ludźmi nie postępuje. Pod powyższym wpisem różne osoby zamieszczały komentarze, były to wpisy zarówno przychyłne A. K. jak i krytykujące go, co było związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.</p>			
<p>Dnia 12 stycznia 2019r. oskarżony udostępnił powyżej zacytowany post M. K. na portalu F..</p>	<p>wydruki wpisów na portalu F. wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>5-21 145v-146</p>	
<p>Dnia 12 stycznia 2019r. żona oskarżonego E. S. udostępniła publicznie na swoim profilu facebook wpis: Uwaga!!! Chciałam ostrzec przed A. K. który ma firmę (...) posadzki i tynki maszynowe. Jest to straszny krętacz który nie wywiązuje się z podpisanej umowy. jest nieodpowiedzialny i robi sobie kpiny bo jak coś się spieprzy to należy to poprawić. Dużo mówi a mało robi i telefonów też nie odbiera jakby nic się nie stało. Udostępniajcie</p>	<p>zeznania świadka E. S. w wydruki wpisów na portalu F. wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>146-146v 5-21 145v-146</p>	

<p>może w końcu coś do niego dotrze że tak się nie postępuje. Oskarżony polubił powyższy post na portalu F. .</p>			
<p>Oskarżony D. S. nie przyznał się do winy. Podał, iż istotnie udostępnił na F. post dotyczący oskarżonego, czynił to jednak, aby ostrzec innych przed firmą oskarżyciela, aby ktoś nie wdał złe pieniądze, tak jak on, gdyż on i jego żona byli bardzo niezadowoleni z pracy wykonanej przez A. K..</p> <p>Oskarżony nie był dotychczas karany. Oskarżony jest żonaty, pracuje, ma na utrzymaniu dwoje dzieci, w miejscu zamieszkania cieszy się dobrą opinią.</p>	<p>dane osobo- poznawcze oskarżonego wyjaśnienia oskarżonego wywiad środowiskowy informacja z K.</p>	<p>145 145v-146 124-125 27</p>	
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>D. S.</p>	<p>W miesiącu styczniu 2019 r., w opinii zamieszczonej</p>	

		<p>w wyszukiwarce internetowej G. oraz na facebooku, pomówił pokrzywdzonego A. K. o to, że jest naciągaczem i oszustem, nie zna się na swojej pracy, co poniżyło pokrzywdzonego w opinii publicznej oraz którym to działaniem znieważył pokrzywdzonego, przy czym czynu tego dopuścił się za pomocą środka masowego komunikowania, tj. czyn z art. 212 § 2 i art. 216 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zamieszczenie przez oskarżonego na portalu F. opinii o treści takiej, iż A. K. jest naciągaczem i oszustem, nie zna się na swojej pracy. Zamieszczenie przez oskarżonego opinii o oskarżycielu prywatnym w wyszukiwarce internetowej G..	<p>zeznania świadka E. S.</p> <p>zeznania świadka M. K.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>wydruki wpisów na portalu F.</p>	<p>146-146v</p> <p>147v-148</p> <p>145v-146</p> <p>5-21</p>	
OCena DOWODÓW			

1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>zeznania świadka E. S.</p> <p>zeznania świadka M. K.</p> <p>zeznania oskarżyciela prywatnego A. K.</p> <p>zeznania świadka B. K.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>umowa o roboty budowlane</p> <p>protokół końcowego odbioru robot budowlanych</p> <p>pismo oskarżyciela z dnia 10.01.2018r. wraz z dowodem doręczenia</p> <p>ekspertyza</p> <p>wydruki wpisów na portalu F.</p> <p>wywiad środowiskowy</p> <p>informacja z K.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka E. S., które to są logiczne, spójne oraz korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek zrelacjonował przebieg i okoliczności realizacji przez oskarżyciela prywatnego zawartej z oskarżonym umowy o wykonanie prac budowlanych, problemy jakie na tym tle się pojawiły, jak również pobudki jakimi kierowała się wraz z mężem – oskarżonym udostępniając wpisy na portalu internatowym F.. Zeznania te są zbieżne z wyjaśnieniami oskarżonego, ale również z zeznaniami świadka M. K., znajdują też potwierdzenie w dowodach z dokumentów, to jest umowy o roboty budowlane, protokołu odbioru</p>	

prac, ekspertyzy
oraz wydrukach
wpisów z portalu
F., z którymi tworzą
logiczną całość.

Dowód jest
wiarygodny i
przydatny z punktu
widzenia
rozstrzygnięcia w
sprawie. Świadek
jest autorem wpisu
na portalu
internetowym F.,
udostępnionym
przez oskarżonego.
Świadek zeznawał w
sposób logiczny i
spójny,
zrelacjonował
przebieg swojej
współpracy z
oskarżycielem oraz
pobudki jakimi
kierował się
umieszczając wpis
na F., potwierdził
również okoliczność,
iż oskarżony i
jego żona nie byli
zadowoleni z prac
wykonanych przez
A. K.. Zeznania
te korespondują
z nieosobowym
materiałem
dowodowym, jak
również z
zeznaniem świadka
E. S. i wyjaśnieniami
oskarżonego, tworzą
z nimi spójną i
logiczną całość.

Jako polegające
na prawdzie Sąd
ocenił zeznania
oskarżyciela
prywatnego w tej

w części, która była zgodna z poczynionymi w sprawie ustaleniami faktycznymi, które to zeznania znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodnym, uznanym za wiarygodny – dowody z dokumentów, zeznania świadków M. K. i E. S., wyjaśnienia oskarżonego.

W części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym sąd uznał za wiarygodne i przydatne z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie zeznania świadka B. K.; dotyczy to zeznań dotyczących wykonywania przez oskarżyciela prac budowlanych na nieruchomości oskarżonego, wykonania prac w pewnym zakresie w sposób wadliwy oraz pojawienia się wpisów na portalu internetowym F. dotyczących jakości usług świadczonych przez A. K.. Zeznania te znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym,

uznanym przez sąd
za wiarygodny.

Sąd dał wiarę
wyjaśnieniom
oskarżonego w
całości. Wyjaśnienia
te były rzeczowe,
logiczne, a nadto
korespondowały z
zebrany w sprawie
materiałem
dowodowym.

Wyjaśnienia te
znajdują
potwierdzenie w
zeznaniach świadka
E. S., M. K. ale
również
nieosobowym
materiale
dowodowym w
postaci wydruków z
portalu F., umowy
jaką oskarżony
zawarł z
oskarżycielem
prywatnym,
protokołu odbioru
prac, ekspertyzie
sporządzonej na
zlecenie
oskarżonego.

Wyjaśnienia
oskarżonego w
połączeniu z tymi
dowodami tworzą
spójną i logiczną
całość.

Sąd oparł się na
wszystkich
wymienionych w
rubryce obok
dokumentach,
uznając je za w pełni
wiarygodne.

Sąd nie znalazł
podstaw, aby
dokumentom tym

		<p>wiarygodności odmówić. Żadna ze stron nie podważała ich prawdziwości, sąd również nie miał wątpliwości, iż są one prawdziwe i nie znalazł podstaw, aby z urzędu te dokumenty kwestionować.</p> <p>Sąd uznał za wiarygodne i przydatne z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie dokumenty wymienione w rubryce obok, które to zostały sporządzone przez profesjonalny organ w ramach jego kompetencji, brak podstaw aby wiarygodność tych dokumentów w jakimkolwiek zakresie kwestionować.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

1	zeznania oskarżyciela prywatnego A. K. zeznania świadka B. K.	Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka A. K. w zakresie dotyczącym treści wpisu udostępnionego przez oskarżonego, gdzie świadek wskazywał, iż znalazły się tam słowa takie jak oszust, niszczy czyjś budynek, niszczy ludziom okna. Treść wpisów udostępnionych przez oskarżonego w sposób niebudzący wątpliwości sądu wynika z wydruków tych wpisów z portalu F. (załączonych zresztą przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego do aktu oskarżenia). Cytowane przez oskarżyciela prywatnego słowa w tych wpisach się nie pojawiają. Okoliczność, iż treść wpisów odpowiadała tej wynikającej z załączonych wydruków, znajduje również potwierdzenie w zeznaniach świadków M. K. i E. S.. Sąd odmówił też wiary zeznaniom oskarżyciela w zakresie, w jakim twierdził on, iż dołożył starań, aby usunąć usterki prac	
---	---	---	--

wykonywanych u oskarżonego, chciał prace poprawić, ale oskarżony mu tego nie umożliwił. Nie ulega wątpliwości, że firma (...) wykonała zleconą pracę w sposób wadliwy. Potwierdza to protokół odbioru robót z dnia 29.09.2017r. jak i ekspertyza wykonana na zlecenie oskarżonego, która to potwierdza również fakt nieusunięcia przedmiotowych usterek prac. Zeznania świadka, jakoby dążył do usunięcia wad są niewiarygodne w kontekście zeznań świadka E. S., wyjaśnień oskarżonego oraz treści przywołanej powyżej ekspertyzy. Sam fakt wysłania przez oskarżyciela pisma do oskarżonego w sprawie terminu usunięcia wad, w okresie przypadającym na długo po ustalonym terminie ich usunięcia, oceny tej nie zmiana.

Zeznania B. K. w przeważającym zakresie nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w

sprawie albowiem dotyczyły kwestii nie istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie, jak np. zeznania dotyczące wypadku świadka, przyczyn dla których A. K. przerwał prace u oskarżonego czy okoliczności powzięcia przez świadka wiedzy o wpisach na facebooku dotyczących jej syna. W zakresie dotyczącym kwestii związanych z wykonaniem umowy łączącej oskarżyciela z oskarżonym świadek czerpał wiedzę od oskarżyciela prywatnego, przekazując w istocie jego stanowisko i oceny w tym zakresie. Zeznania te w ocenie sądu są mało obiektywne i stanowią wynik emocjonalnego utożsamiania się świadka z oskarżycielem prywatnym (który jest jej synem) i prezentowanymi przez niego ocenami zaistniałej sytuacji.

**PODSTAWA
PRAWNA
WYROKU**

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony		
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem			
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej				
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania			
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania				
#	1.6. Umorzenie postępowania			

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
<p>#</p>	<p>1.7. Uniewinnienie</p>	<p>1</p>	<p>M. K.</p>
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Przepis art. 212 § 1 k.k. penalizuje przestępstwo zniesławienia, które polega na pomówieniu innej osoby, grupy osób, instytucji, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub zarazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Przepis art. 212 § 2 kk przewiduje kwalifikowany typ zniesławienia, z uwagi na posłużenie przez sprawcę środkami masowego komunikowania.</p>			

Istotą zniesławienia jest pomawianie. Czynność sprawcza zniesławienia sprowadza się do pomawiania o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego do danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności.

Zniesławienie, na co wskazuje sama nazwa tego występkę, godzi w sławę innego podmiotu, postrzeganą jako jego dobre imię i domniemanie wszelkich cech pozytywnych (tak I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2020, art. 212).

Zniesławieniem w rozumieniu przepisu art. 212 § 1 k.k. jest tylko taka wypowiedź charakteryzująca negatywnie inną osobę i przedstawiającą ją w niekorzystnym świetle, która przy uwzględnieniu zarówno prawa pokrzywdzonego do ochrony czci, jak i praw oskarżonego - do swobody

wypowiedzi, krytyki, obrony - stanowi element czynu, którego społeczna szkodliwość musi być uznana za większą od znikomej.

Realizowanie funkcji ochronnej przepisu art. 212 § 1 k.k. nie może prowadzić do kryminalizacji życia społecznego, którego nieodłączną cechą jest występowanie sytuacji konfliktowych, wzbudzających emocje i powodujących wyrażanie ocen zachowania. Ich negatywny odbiór przez innych uczestników życia społecznego nie zawsze musi być oceniany w kategoriach przestępstwa (tak postanowienie SN z 5.06.2019 r., V KK 215/19, LEX nr 3216831). Na gruncie prawa cywilnego zakres pojęcia dobrego imienia jako dobra osobistego, mimo stosowanej w praktyce analogicznej definicji tego dobra, nie może być utożsamiany z prawnokarną kategorią pomówienia (art.

212 § 1 k.k.).
Co do zasady
każde pomówienie
będzie stanowiło
naruszenie dobra
osobistego, to
jednak nie można
a limine zakładać,
że każda bezprawna
ingerencja w sferę
dobrego imienia
musi jednocześnie
wypełniać znamiona
pomówienia w
rozumieniu prawa
karnego (tak wyrok
SN z 17.05.2019 r.,
IV CSK 79/18, LEX
nr 2665128).

Wskazać należy w
pierwszej kolejności,
iż nie jest rzeczą
sądu w sprawie
niniejszej
rozstrzygnie, co
do jakości prac
wykonanych przez
oskarżyciela
prywatnego na rzecz
oskarżonego, czy
też dokonywanie
oceny działalności
przedsiębiorstwa
prowadzonego przez
oskarżyciela.
Oceniając
zachowanie
oskarżonego należy
jednak mieć na
uwadze
przysługujące
każdemu
obywatelowi z mocy
Konstytucji prawo
do wolności słowa
i wolności wrażania
poglądów, w tym
także formułowania
ocen krytycznych.

Zachowania takie nie wyczerpują ustawowych znamion przestępstwa z art. 212 kk. Analiza treści postów udostępnionego i polubionego przez oskarżonego prowadzi do wniosku, iż wbrew stanowisku oskarżenia, nie znalazło się w nich sformułowanie, iż A. K. nie zna się na swojej pracy, podobnie jak nie zostały użyte słowa oszust i naciągacz. Użyto zaś słowa krętacz, które wymaga analizy w kontekście jego znaczenia. Według słownika PWN „krętacz” to człowiek oszukujący, używający wykrętów, wybiegów. Słowo to zatem opisuje osobę, która jest niesłowna, nie wywiązuje się z przyjętych na siebie zobowiązań, składa zapewnienia, które następnie lekceważy bądź okazują się one nieprawdziwe, nie dotrzymuje słowa. Sposób działania oskarżonego w ramach realizacji umowy zawartej zarówno z oskarżonym jak i ze świadkiem M. K., prowadzi do

wniosku, iż był on nieodpowiedzialny jeżeli chodzi o wykonanie umowy, dotrzymanie terminów, używał wybiegów tłumacząc niedotrzymanie ustalanych terminów realizacji prac, nie odbierał telefonów, nie wykonał zobowiązań należycie, wbrew ustaleniom nie naprawił błędów. W konsekwencji należało przyjąć, iż oskarżony udostępnił i polubił posty zawierające prawdziwy zarzut. Wobec takiej konkluzji należało rozważyć sprawę pod kątem zastosowania przepisu art. 213 § 2 pkt 2 kk, w myśl którego nie popełnia przestępstwa określonego w art. 212 § 1 lub 2, kto publicznie podnosi lub rozgłasza prawdziwy zarzut służący obronie społecznie uzasadnionego interesu. Termin społecznej uzasadniony interes należy rozumieć w sposób możliwie szeroki. W jego zakres będzie wchodzić wszelka krytyka, niezależnie od celu, byleby pozostawała

pożyteczna dla społeczeństwa (por. M. Oleżałek, Ochrona czci człowieka na przykładzie zniesławienia na tle wybranych grup zawodowych i społecznych, cz. 1, M. Praw. 2012/14, s. 746). Interes społeczny nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, lecz musi stanowić wyraz skonkretyzowania. Będzie nim np. dążenie do zaprzestania niewłaściwych praktyk, poprawa funkcjonowania danego odcinka życia społecznego, napiętnowanie niewłaściwych zachowań. Interes społeczny musi być dostrzegalny w konkretnej sytuacji, stanowiąc uzasadnienie i motywację działania sprawcy. Innymi słowy, działanie sprawcy musi przedmiotowo przysłużyć się temu interesowi, podmiotowo zaś uwzględniać pragnienie jego obrony (tak I. Zgoliński [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2020, art. 213).

Oskarżony wskazywał, iż udostępnił post, aby uchronić inne osoby przed firmą oskarżyciela, aby ktoś nie wydał złe pieniędzy, tak jak on. Nie sposób nie zwrócić uwagi na fakt, iż również w treści wpisów udostpnionych przez oskarżonego wskazano, jaki cel "przyświecał" ich autorom, oba wpisy na swym wstępie zawierają sformułowanie Chciałam ostrzec przed A. K. który jest właścicielem firmy (...) posadzki i tynki maszynowe. W ocenie sądu celem oskarżonego było ostrzeżenie innych osób przed nierzetelną firmą i współpracą z oskarżycielem prywatnym w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, napiętnowanie niewłaściwych praktyk oskarżyciela, jak również spowodowanie zmiany w sposobie jego działania, czego dowodzi zamieszczone w postach sformułowanie Udostępniajcie

może w końcu coś do niego dotrze że tak się nie postępuje. Udostępnione przez oskarżonego opinie mogły powodować wątpliwości wśród potencjalnych klientów oskarżyciela prywatnego, odstąpić ich od nawiązania z nim współpracy, zdaniem sądu jednak na tym właśnie polegał interes społeczny, którym kierował się oskarżony - ostrzeżenie przed określonym postępowaniem oskarżyciela. Mając powyższe na uwadze sąd doszedł do przekonania, iż zrealizowały się przewidziane w przepisie art. 313 § 2 pkt 2 kk przesłanki depenalizacji zarzuconego oskarżonemu czynu.

Przepis art. 216 § 1 kk penalizuje zachowanie polegające na znieważeniu innej osoby w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej dotarła. Zniewagę stanowią wypowiedzi godzące

w godność danej osoby, obelżywe lub ośmieszające, niedające się zracjonalizować. Ze względu na to, że zniewaga godzi w poczucie własnej wartości danej osoby, znieważenie – inaczej niż zniesławienie – może nastąpić także wtedy, gdy odbiorcą wypowiedzi o treści naruszającej cześć jest wyłącznie ta osoba (tak wyrok SA w Warszawie z 26.02. 2018 r., VI ACa 1576/16, LEX nr 2578915.”

M. Mozgawa [w:]
M. Budyn-Kulik,
P. Kozłowska-Kalisz,
M. Kulik, M. Mozgawa, Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2021, art. 216). Zniewaga nie jest formą krytyki, a wynika przeważnie z chęci dokuczenia pokrzywdzonemu (J. Wojciechowski, w: Wąsek, Zawłocki, Kodeks karny, t. I, 2010, s. 1350). Przestępstwo zniewagi jest przestępstwem umyślnym. Może dopuścić się go tylko ten, kto zdaje sobie sprawę z faktu, że jego zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa

zniewagi. Dla oceny, czy określone zachowanie stanowi zniewagę, istotne znaczenie ma obiektywna ocena tego zachowania, rozważenie jego społecznego odbioru przez pryzmat generalnie akceptowanych norm obyczajowych. Uznać zatem trzeba, że zniewagę mogą stanowić jedynie takie zachowania, które są powszechnie uznane za obelżywe (wyr. SA w Lublinie z 6.6.2011 r., II AKa 91/11, KZS 2011, Nr 11, poz. 77, s. 46; zob. także wyr. SN z 6.2.2003 r., WA 77/02, L.; I. Z., W kwestii, s. 52).

Dokonując analizy postów udostępnionych przez oskarżonego w kontekście treści cytowanych powyżej poglądów piśmiennictwa i orzecznictwa, sąd doszedł do wniosku, iż oskarżony działaniem swym nie wyczerpał znamion z art. 216 § 2 kk. W przedmiotowych postach nie znalazły się słowa, które obiektywnie oceniane można by uznać za obelżywe, wulgarne, na co wskazywano

już powyżej w rozważaniach dotyczących czynu z art. 212 kk. W konsekwencji postępowania te nie zawierają słów znieważających oskarżyciela prywatnego.

W konsekwencji brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia czynu z art. 212 § 2 kk i art. 216 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, co skutkowało musiło jego uniewinnieniem.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	

Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności	

<p>6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>Uniewinnienie oskarżonego determinowało treść rozstrzygnięcia o kosztach, które to koszty obciążają oskarżyciela prywatnego (art. 632 pkt 1 kpk). Konsekwencją tego jest zasądzenie od oskarżyciela prywatnego na rzecz oskarżonego zwrotu wydatków związanych z</p>	

ustanowieniem obrońcy. Kwotę tych wydatków ustalono w oparciu o przepis § 11ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r.w sprawie opłat za czynności radców prawnych (z.U. z 2018r. poz. 265).

1Podpis